

Ulna ad brachiale ductus, et inferioris ipsius sedis historia.

Cæterum ulna à suo cum humero articulo deorsum recta quodammodo uersus brachiale fertur, sensim gracilescens, tenuiorque tantisper facta dum ad brachiale usque pertingat, illic enim ex tenui longaque ceruice rursus nonnihil aucta, appendice donatur instar capituli cuiusdam rotunda, sed uaria interim. Hæc nanque inferiori ipsius parte processum obtinet, quem, quia in acutum procedit, Græci dissectores à scriptorij styli imagine *processu styli* appellat: in hoc formatum, ut sinum adaugeat, quo brachiale ad cubitum articuli docebimus: utque ab ipso ligamen articulum continens pronascatur. Verum huius processus usum paulo post, uel Galeni huic processui nimum tribuentis nomine, explicatius aggrediar. Inferior igitur ulnæ appendicis sedes brachiale respiciens, ad internū latus acuti illius processus inæ qualem quendam nanciscitur sinum, in quem cartilago firmatur, quam à radio pronatam magna ex parte ita inter brachiale & ulnam audies repositam, ut neque brachiale neque ulnæ adnascatur, eiusque generis cartilago sit, quam priuatim in maxillæ inferioris ad superiorem articulis, & in clauicularum cum conterminis ossibus nexu, contineri dudum retulimus. Porro si sinum illum appendicis ulnæ exceperis, tota sedes brachiale spectans, ad eum modum cartilagine incrustatur, quo sinus capituli articulum obduci laeuigarique solent. Præter hunc sinum appendix ulnæ, in externa ipsius sede sinum sibi insculptum gerit, qui oblongus, & (ut sic dicam) teres est, tendini paratus, eius musculi qui postbrachiali ante paruum digitum insertus, brachialis extensionis autor habetur. Verum præter hanc appendicem, ulnæ secundum ipsius longitudinem forma & impressiones quedam, & ipsius instar linearum tubera, adhuc expendenda ueniunt. Primum itaque humilior ulnæ sedes ad posterioris ipsius iuxta humerum processus radicem, quæ cubito innititur, aliquouispè gibba est, sua amplitudine triangulum referens, qui excarnis & musculis inectus, mox adempta cute conspicitur, duntaxat neruolam tenuitatem musculorum excipiens, quorum beneficio cubitus extenditur. Huius trianguli uertex deorsum per ulnæ longitudinem exporrigitur, & lineæ modo ob hoc maxime protuberans, quod huius lineæ latera à musculis duobus comprimantur, ipsa uel ulna musculis illis cedat, quorum alter exteriori lineæ lateri exporrigitur, postbrachiali ante paruum digitum insertus, ac brachiale extendens. Alter, qui interno lateri exporrigitur, & cui ulnæ os impensius cedit, brachiali ante paruum digitum insertus, idque flectit. Hæc ita protuberans lineæ, secundum inferiorem ulnæ sedem ultra medium ipsius longitudinis fertur: & præter hanc aliæ adhuc duæ cernuntur, quæ cum nuper dicta sic ulnam efformat, ut ipsa ab humero uersus brachiale procedens non teres, sed triangularis uideatur. Secunda igitur protuberans lineæ ab interiori latere radicis anterioris processus ulnæ recta deducitur, quæ commune latus cum prima lineâ constituit, quod ab illo musculo impressum est, quem modò brachiale flectere diximus. Aliud autem latus cum tertia lineâ efformat, quæ trium linearum acutissima asperissimaque est, & ab externo latere radicis ulnæ processus anterioris longissimè procedit, atque in hoc producitur prominet uel, ut ab ipsa ualidum pronasceretur ligamentum, quod radium ulnæ secundum cubiti longitudinem robustioris membranæ ritu connectit. Porro latus inter secundam lineam & tertiam repositum, musculorum gratia comprimitur, qui internam cubiti sedem occupat, quibus hic ab ulna & radio apta sedes paratur. Horum præcipuus est, quem tertium quatuor digitorum articulum flectere audies. Verum quia illi musculi in iporum quoque per ulnam progressu etiam sui ortus portionem assumunt, hoc tertium latus inter secundam & tertiam consistens lineas magis asperum occurrit, quàm latus inter secundam lineam & primam conspicuum, à quo nullus pronasceritur musculus, nisi iuxta ulnæ cum humero articulum, ubi is principium ducit, qui radium in prouum ducentium superior est. Latus tertia & prima lineis circumscriptum, reliquis duobus minus est compressum, & priuatim lineam obtusam, sed longam & modicè prominentem, ac uiciniùs tertia lineæ quàm primæ deductam ad ipsam fertur. Hanc Naturæ trium musculorum gratia produxit, qui ab ipsa triplici principio originem ducunt. Ac primum quidem eius musculi est, qui inter radium in supinum ducentium breuior habebitur, secundum autem & tertium pollicis ac indicis famulari motibus, in secundo libro docebimus: quem eo leuiori negotio intelliges, quo consideratius ea quæ modò narramus, in ossibus spectaueris. Sunt enim hæc non minus uis ac cognitu iucunda, quàm cerebri & aliarum, quas hodie solum miramur, partium sectio, ut interim de summo in artis nostræ operibus usu nihil dicā, dum ad has lineas scopum figentes, fractum ac luxatum os rite nos reposuisse certissimò cognoscimus. Ad hunc itaque modum ulna multum etiam ultra mediū ipsius longitudinis se habet. Vbi uero brachiali propinquius accedit, teres omnino esset, nisi secunda lineâ insigniū inibi protuberaret, ac oblique deorsum protensa sedem adaptaret quadrangularem musculo, qui radij in prouum motus opifex hinc principium sumere docebitur. Porro si quid de ulna adhuc dicendum super sit, id iam unum in

in radij enarratione persequar, qui obliquus est, quatenus ulna recta. Radius nanque supra infraque ulnæ committitur, in medio autem ac per reliquam longitudinem ita arcuatim obliquatur, ut admodum ab ulna dehiscat, quod parim motus ratione perficitur, ut obliquo scilicet ductu radius ulna suffultus, in prouum supinumque promptè ageretur: partim, quò apta sedes & fundamentum musculis constitueretur, quos necessario internam externamque cubiti sedem occupare oportuit. Quamquam magis obliqui sui motus occasione, quàm musculorum gratia radium obliquari, plurimumque in medio ductu duo cubiti ossa inuicem abscedere, illa nos doceant animalia, quibus neque radius, neque radij beneficio manus extrema, in prouum supinumque ducitur. Equus nanque, ouis, eiusque generis animalia solidis, aut bifidis donata ungibus, tota cubiti longitudine radium ulnæ adeò connatum astabilitumque obtinent, ut ne tantillum quidē citra ulnam radius moueatur. In canibus uero & felibus, & ijs animalibus quibus pedes in digitos dirimuntur, radius mouetur quidem, sed tanto obscurius ac difficilius, quanto nos manuū motus perfectiores obimus. Distat igitur in his quoque animalibus radius ab ulna, uerum longè minus quàm in homine, neque etiam adeò laxam articulationis speciem in illis, atque in homine, est cernere. Articulator autem radius ulnæ supra infraque, differenti omnino articulo, supra enim ulna radium excipit, infra uero à radio ulna excipitur. Ad externum itaque latus anterioris ulnæ iuxta humerum processus, sinus quidam instar quartæ circuli partis transtuerim exculpitur, laevis, & cartilagine incrustatus. Huic sinui internū latus capitis radij, cui sinus insculptus humeri externum caput excipiens, appositè congruit, ac laeue & orbiculatum hic factum, in illo sinu uoluitur. Infra autē iuxta brachiale, ubi radius crassescit, dilataturque, & insigni appendice donatur, huius appendicis humillimæ sedis sinus insculptus, illi non absimilis, quem paulo ante in ulnam incisum retulimus. In hunc sinum cartilagine incrustatum superior appendicis ulnæ sedes capituli modo protuberans, cartilagineque obducta, reuoluitur: hacque ratione radius utriusque articuli beneficio tantummodo in prouum supinumque agitur. Non procul à superiori articulo, ubi radij ceruix consistit, radius asperum abruptumque educit processum, qui internam cubiti sedem respicit, & insertioni anterioris cubiti flectentium musculi aptam sedē parat. Rursus reliquo ab humero uersus brachiale ductu, radius non omnino teres & laevis est. Verum secundum ipsius longitudinem humiliori sua sede acutam & insigniter extuberantem producit lineam, quæ tertiam ulnæ lineam respiciens, ligamentum admittit membranæ ualidissimæ ritu ambo cubiti ossa, quæ inuicem dehiscunt, colligans. Externum huius lineæ latus perinde ac internum quoque, compressum sinuatumque est, ut hoc internam cubiti sedem occupantibus musculis, illud uero ijs qui in externa consistunt, cedat. Porro internum latus externo asperius est, quod priuatim musculus tertium pollicis os flectens, nō infimam sui exortus portionem ab illo latere sibi ascescat. Deinde superior radij sedes è directo dictæ nuper lineæ consistens, penè teres est, & iuxta medium suæ longitudinis aliquouispè aspera occurrit, ut in hanc duo musculi ualidiores molirentur insertionem: quorum alter radium in supinum agentium breuior est, alter uero radium in prouum ducentium superior, cuius possimum occasione asperitas illa exaltatur, quod ipse nerueam potius quàm carneam insertionē efficiat, longiusque in osse producat. In radij sede brachiali contermina, quam crassescere dilatarique dictum est, pleraque examussum inquirenda ueniunt. Primum enim hanc partem ita augeri oportuit, ut tandē apta constitueretur sedes, cui brachiale articuli queat, necessum etenim erat, brachialis cum cubito articulus, in hominibus paulò minus toto ad radicem referri: si modò quiescente ad humerum ulna, summa manus radij beneficio, & secundario in prouum supinumque agi debuit. Si nanque in radio & ulna sinus, cui brachiale articuletur, æqualis portio exculperetur, & ipse interim sinus superior brachialis sedem imitatus necessario transtuerim oblongus esse deberet, impossibile profecto fuisset & radium & summam manum in prouum supinum uel ferri, ulna interim ad humerum quiescente, ac ueluti huius motus basi ac fulcimento. Pars enim brachialis quæ ulnæ sinui infereretur, inarticularetur uel, clauimodo obstitaret, quo minus uel tantillum radius immota ulna moueri posset. Operæ precium igitur fuit, inferiorem radij partem adeò crassescere, ut efficiendo sinui, cui brachiale articuletur, apta esset. Verum quia tenue os nimum crassescere nequaquam expediebat, Natura etiam brachialis portionem ab ulna sustineri uoluit: at ita, ut uix puncto ulna brachiale contingeret, contingit autem acuto ipsius processu, quem stylo dissectionum periti alsimulant. Ne enim ulna, reliqua sui appendicis sede, brachiale citra alterius corporis interuentum contingeret, Natura ab inferiori sede sinus in radij appendice brachialis gratia exculpti cartilaginem deduxit: quæ ulnæ appendicem ascendens, illam à brachiali dirimit, itaque articulum hunc aptat, ut ulna brachiale quidem sustineat, uerum proximè non contingat, totusque sinus (uti sanè oportuit) ad radium

Radij obliquitas.

Radij ad ulnam articulationis.

Radij secundum ipsius longitudinem leuitas & asperitas.

Inferioris radij partis histologia.

Cartilago brachiale ab ulna diu mensa.